

Kdo bo ubil volka

Ali
Podrimja

PRIŠTINSKO PREDMESTJE

Saj bo bolje saj bo bolje

In leti dan noč se spušča
Mesec leto mine
po hišah iz pločevine

Saj bo bolje saj bo bolje

Otroci se z mačkami igrajo
z mišmi spijo
Ženske nosijo raka v dojki

Pod streho si možje trebijo uši
in se režijo črnemu nebu

Saj bo bolje saj bo bolje

Tudi pankrtov bo manj
Priština pa se bo spustila v Lab

RAZPAD

V izgubljenem prostoru
Vem kje je moj dom
Kje izvir kje njiva

V mojem domu lazi kača
Na mojem izviru pije on
Na moji njivi njegova roka

Ko se spusti noč
In izgine volčja sled
Pride iz daljave angel

Prosi me naj mu povem
Kje je njegov dom kje izvir
Kje njiva

V izgubljenem prostoru
So mi znamenja moj dom
Moj izvir in moja njiva

KDO BO UBIL VOLKA In reče Gospodar

Če srečaš
Albanca in Volka
Ubij Albanca

Ko je Albanec to slišal
se je nasmehnil
in zvil cigareto

Če me umoriš bedak
kdo bo potem ubil
Volka

Naj se Bog usmili črede

VOZEL Razlika med

Belo in
Črno Ovco
je v tem da je mogoče

Črno Ovco
videti od daleč
in da prva stopi v
Klavnico

Bela Ovca
moli k Bogu da bi imela
zdrav porod

in da bi se Lovec vrnil
iz Strašnega Gozda
z Volčjo Kožo

KDAJ BOŠ
SPREGOVORIL
O ALI PODRIMJA

Na dlani ugaša zvezda
naravnost v oči nas gledaš in požiraš
tvojega hrbta nikoli nismo videli o Ali Podrimja

Stojiš pod mrzlim nébesom in molčiš že leta
še verjameš
v človeka

Ime ti ponarejajo
priimek in podpis in rojstni list
ime očeta matere prednikov rodni kraj
otroške pravljice igrače
heroje žalostinke praznike

Tvojemu jeziku staremu in rodu
se rogajo
s hudourniki črnih laži

Ti pa molčiš o Ali Podrimja
še verjameš
v človeka

V mračnih izbah v kletih srednjeveštva
snujejo elaborate pošastne etikete prekletstva
hajke pregone selitve
divji lov

Sveče gorijo in se utrnejo diši kadilo kapljajo besede telesa skrivnosti
 z glavo v torbi na tuje hodijo otroci
 Žena tke sukno in ga para
 v Stolpu iz papirja

Ti pa molčiš o Ali Podrimja
 še verjameš
 v človeka

Daljša se senca nad glavo vrane na nebu krokarji
 svetle kodre si razčesavaš
 z grudo prsti v nedrih
 na dolgo dolgo pot se podajaš

V mondeni Evropi si Albanais
 Arbreš v Italiji Arvanitas v Grčiji
 v Turčiji hvala bogu Arnavt
 v Ameriki konzervirano meso
 in nič več in nič več

Kdo ve koliko jezikov govori tvoj bog

Ti pa molčiš o Ali Podrimja
 še verjameš v človeka

Ampak ampak
 kdaj boš končno spregovoril človek
 ali pa se moraš najprej roditi

NAVZDOL Samo eno stran je slišati
 samo eno okno se odpira
 in Sonce ne kaplja nikjer drugod

Ko pa druga stran spregovori
 bo potem prva padla v gluhost
 na stežaj odprto Okno bo zaprto?

Bo Sonce kanilo na streho vegasto?

Slišati je samo eno stran
 samo eno stran
 in žvižganje z dlanmi zatisnjena ušesa

Ko pa druga stran spregovori
bodo Ljudje nehali lajati?

Bomo dohiteli Sonce navzdol po bregu?

ŠČENE Pri Votlem Hrastu se je prikazal
Goro prekril s svojim stopalom
Meč mu pot varuje

Menjaval sem gospodarje
s časom menjaval golgote
dokler nisem našel Doma

In sem odprl desno oko
na levo uho oglušel
Zanj so bile moje pesmi uspavanke

Ko je iz Kroga izginila Lisica
se je Dom napolnil z mišmi
Gora je izdahnila na panjih

Pasji sin je zastrigel z ušesi
pri Votlem Hrastu
v moje Telo zasadil kremplje

Ščene je postalo Pes

SENCA Moja senca me goljufa
Včasih je ure in ure ne dohitim
Včasih je sploh ne opazim

Kaj se dogaja z mano o bog

Brž ko se prikaže sonce na obzorju
Se spotakne in pade nekam
Skozi beli prostor

Obračam se okoli sebe
Vendar svoji senci ne verjamem
Naj jo vzamem ali naj jo kar pustim

PISMO
PRIJATELJU
j. z.

Ko se ne bi bil premaknil
bi me našel v Gulagu
ali na Dolгих Gomilah

Po poljih so se podgane razgomazele
Pasti so nam potrebne mišolovke
Dohitevajo nas črne vode

Glej vsak dan se vzpenjaš
vrh Alp
da bi me videl v metežu

Prijatelj jaz pa ti
ves čas pišem
svoje poslednje pismo

Prev. Jaša Zlobec

O avtorju

Ali Podrimja (1942, Djakovica) je brez dvoma eden največjih sodobnih albanskih pesnikov – tako na Kosovu kot v Albaniji, kjer so mu, mimogrede, izdali dve knjigi pesmi.

Svojo prvo zbirko Thirrje (Klici) je izdal še kot gimnazijec davnega leta 1961. S svojo poetiko, pri kateri se modernistični izraz veže na tradicijo, predvsem pa na izjemno vero v moč besede, je hitro stopil na odmevno pesniško pot v Jugoslaviji in Evropi. Dvanajst knjig poezije je napisal doslej, zadnjo prejšnje leto, Fund i gëzuar (Srečen konec). Podrimjo smo precej prevajali tudi na Slovenskem, saj sta pri nas izšli dve njegovi zbirki, leta 1976 pri Lipi Suženj pesmi, štiri leta pozneje pa pri Mladinski knjigi Pesmi. Uvrstili so ga v vrsto evropskih pesniških antologij, samostojne knjige pa so mu tiskali tudi v srbohrvaščini, makedonščini, madžarščini, nemščini, italijanščini, turščini in arabščini.

Ali Podrimja kot urednik za tujo književnost dela v prištinski založbi Rilindja.

J. Z.